

To idrætsfolk med et midlertidigt arbejdssted, men kun den ene var på rejse

Den ene idrætsudøver lod den bedre halvdel blive hjemme, medens den anden medbragte kæresten til Danmark. Den sædvanlige bopæl var efter byrettens opfattelse i udlandet for "alenepigen", mens lejligheden i Danmark måtte anses for den sædvanlige bopæl for kæresteparret.

Påstanden for byretten

Sagen drejede sig om to personer, der blev ansat i en dansk idrætsklub på en 2-årig kontrakt dækkende perioden medio 2003 til medio 2005. Der var udbetalt skattefri rejsegodtgørelse (kost og småforbrødenheder) for 2005. Disse godtgørelser var af SKAT anset for skattepligtige, allerede fordi skattefri dækning af kostudgifter efter rejsereglerne maksimalt kan ske i 12 måneder.

Idrætsfolkenes påstand var derfor, at de i stedet kunne få fradrag enten efter Skatterådets standardsatser eller med de faktiske udgifter.

Rejsereglerne

Arbejdsgiverens udbetaling af godtgørelse til dækning af rejseudgifter (kost og småforbrødenheder) med Skatterådets standardsatser er skattefri, når lønmodtageren på grund af afstanden mellem bopæl og et midlertidigt arbejdssted ikke har mulighed for at overnatte på sin sædvanlige bopæl.

Der kan kun opnås fradrag efter rejsereglernes standardsatser, hvis betingelserne for udbetaling af skattefri rejsegodtgørelse er opfyldt. Der kan maksimalt udbetales skattefri kostgodtgørelse i 12 måneder, men er rejsereglerne opfyldte, kan der efter udløbet af 12-måneders-perioden foretages fradrag for faktiske udgifter (dog maksimal 25.000 kr. i 2014).

Byrettens dom

Parterne var enige om, at der for begge idrætsfolk var tale om et midlertidigt arbejdssted. Men længere strakte enigheden sig heller ikke.

Byretten fandt, at den ene idrætskvinde opfyldte rejsereglerne, da den sædvanlige bopæl var i udlandet, hvor kæresten boede, og hvor hun havde boet indtil hun fik arbejde i Danmark, og i øvrigt

flyttede tilbage til efter udløbet af den 2-årige kontrakt. Under arbejdsopholdet i Danmark havde hun cirka én gang om måneden været hjemme hos kæresten i udlandet. Da der ikke kunne udbetales skattefri kostgodtgørelse, fordi den gældende grænse på 12 måneder var overskredet, kunne der heller ikke opnås standardfradrag, men alene fradrag for de faktiske udgifter, der blev fastsat skønsmæssigt til 15.000 kr. for 5 måneder.

Den anden idrættskvindes sædvanlige bopæl var efter byrettens dom lejligheden i Danmark, da både hun og kæresten boede her, og da kærestens lejlighed i udlandet var udlejet. Da rejsereglerne hermed ikke var opfyldt, kunne der ikke indrømmes fradrag for kostudgifter.

7. oktober 2014